

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Michala Mazance a soudců JUDr. Lenky Kaniové a JUDr. Marie Žiškové, v právní věci žalobce C. T., a. s., zastoupeného JUDr. Ing. Ivanem Rottem, advokátem v Brně, Křížová 18, proti žalovanému Krajskému úřadu Jihomoravského kraje, Žerotínovo nám. 3/5, Brno, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 1. 2003, čj. JMK 3899/2002/OD, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 23. 9. 2003, čj. 29 Ca 89/2003-18,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost se zamítá.**
- II. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.**
- III. Žalovanému se nepřiznává právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.**

O d ů v o d n ě n í :

Včasnou kasační stížností ze dne 13. 11. 2003 se žalobce (dále též „stěžovatel“) domáhal zrušení pravomocného usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 23. 9. 2003, čj. 29 Ca 89/2003-18, kterým byla odmítnuta jeho žaloba, jíž žalobce brojil proti rozhodnutí Krajského úřadu Jihomoravského kraje, odboru dopravy, ze dne 13. 1. 2003, čj. JMK 3899/2002/OD.

V odůvodnění svého usnesení krajský soud uvedl, že žaloba nenapadla rozhodnutí ve smyslu legislativní zkratky uvedené v § 65 odst. 1 s. ř. s. Napadený akt není úkonem správního orgánu, kterým se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují práva nebo povinnosti žalobce, nelze jej však ani považovat za správní akt jiného druhu. Jde o úkon, kterým správní orgán pouze sděluje žalobci, že již nelze uplatnit mimořádný opravný prostředek proti rozhodnutí vydanému tímto orgánem v roce 1999, neboť uplynuly lhůty pro vedení takového řízení. Soud uvedl, že v řízení vedeném dle části třetí hlavy druhé dílu prvního s. ř. s. by bylo možno napadnout až konečné rozhodnutí, vydané na základě případně proběhnuvšího správního řízení, zahájeného ve smyslu § 65 odst. 1 správního řádu. Závěrem soud dodal, že žalobou podanou v tomto procesním režimu se nelze domáhat ani vyslovení nicotnosti napadeného aktu, neboť tento akt se jako správní rozhodnutí nepředstavuje, není tedy nutné jeho neexistenci, jakožto individuálního správního aktu, soudně deklarovat.

Žalobce napadl usnesení krajského soudu kasační stížností, opírající se o důvod uvedený v § 103 odst. 1 písm. b) s. ř. s. a domáhal se zrušení napadeného rozhodnutí soudu.

Poukazoval na to, že postup správního orgánu ve správním řízení vykazuje vady spočívající v tom, že při zjišťování skutkové podstaty byl porušen zákon takovým způsobem, že to mohlo ovlivnit zákonnost celého řízení. Stěžovatel uvedl, že podáním ze dne 21. 10. 2002 adresovaným správnímu orgánu, a nazvaným „podnět k přezkoumání rozhodnutí mimo odvolací řízení“, došlo k zahájení správního řízení o mimořádném opravném prostředku. Skutečnost, že správní orgán vydal rozhodnutí nazvané „oznámení zahájení řízení o přezkoumání rozhodnutí mimo odvolací řízení“, v němž uvedl řadu pochybení, kterých se dopustil a která odůvodňovala změnu napadeného kolaudačního rozhodnutí, přesto však napadené rozhodnutí do zákonem stanovené tříleté lhůty nepřezkoumal, nemůže jít k tíži žalobce.

Po skutkové stránce žalobce uvedl, že se dozvěděl, že na jeho pozemcích byla zřízena stavba - příjezdová komunikace k Obchodnímu centru C., a to bez jeho souhlasu a bez toho, že by byl účastníkem řízení. Žalobce nebyl účastníkem řízení, nemohl se vyjádřit k předmětu řízení, přesto byla stavba zkolaudována, čímž bylo významně zasaženo do jeho vlastnických práv. O této skutečnosti se dozvěděl až dne 13. 9. 2002, kdy mu Katastrální úřad oznámil, že jeho pozemky byly rozděleny a byl změněn způsob jejich využití a že tato změna byla vyvolána návrhem E. M. B. R. E., s. r. o. V takovém postupu správního orgánu spatřoval žalobce zásadní pochybení a proto podal podnět k přezkoumání kolaudačního rozhodnutí čj. OD-14/27/17338/99-Maj, které bylo vydáno v rozporu se zákonem. Správní orgán nejprve uznal svá pochybení a obeslal známé účastníky řízení „oznámením zahájení řízení o přezkoumání rozhodnutí mimo odvolací řízení“, dalším rozhodnutím ze dne 13. 1. 2003 nazvaným „Sdělení k podnětu ve věci přezkoumání rozhodnutí mimo odvolací řízení“ však sdělil, že lhůta pro přezkoumání rozhodnutí dle § 68 správního řádu již uplynula a proto nelze napadené rozhodnutí přezkoumat. Rovněž tak skutečnost, že byla nesprávným postupem správního úřadu účastníku řízení odňata možnost účastnit se řízení, mohlo-li to mít podstatný vliv na rozhodnutí, je sice podle § 62 odst. 1 písm. c) správního řádu důvodem pro obnovu řízení, avšak povolení či nařízení obnovy je rovněž omezeno lhůtou, která též uplynula. Správní orgán uvedl, že z uvedených důvodů nelze již zahájit řízení o přezkoumání rozhodnutí ani povolit či nařídit obnovu řízení.

Protože byl způsoben stav, který žalobce nevyvolal a který bezprostředně zasahoval do jeho práv, podal žalobu proti celému postupu správního orgánu. Soud měl tedy přezkoumat celý postup správního orgánu a ne se omezit pouze na výsledek nesprávného postupu, tedy na „sdělení“ ze dne 13. 1. 2003. Z uvedených důvodů navrhl, aby Nejvyšší správní soud zrušil napadené usnesení krajského soudu a věc vrátil tomuto soudu k dalšímu řízení.

Žalovaný se k podané kasační stížnosti nevyjádřil.

Nejvyšší správní soud přezkoumal důvodnost kasační stížnosti v mezích jejího rozsahu a uplatněného důvodu, v němž žalobce tvrdí, že Krajský soud v Brně měl zrušit napadené rozhodnutí žalovaného, označené jako „Sdělení“, které v podstatě ukončilo řízení zahájené k podnětu žalobce a to proto, že řízení před správním orgánem bylo stíženo vadami [§ 109 odst. 2, 3, § 103 odst. 1 písm. b) s. ř. s.].

Kasační stížnost není důvodná.

Nejvyšší správní soud v souzené věci vycházel předně z ustanovení § 65 odst. 1 s. ř. s., podle něhož má žalobní legitimaci ten, kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti (dále jen „rozhodnutí“).

Úkon správního orgánu, který je předmětem přezkoumání soudu, je sdělení, neformální dopis, kterým správní orgán oznámil stěžovateli, že lhůty pro řízení o obnově řízení i pro

přezkoumání rozhodnutí mimo odvolací řízení již uplynuly. Takový intimát skutečně není rozhodnutím ve smyslu § 65 s. ř. s., kterým by se zakládaly, měnily, rušily nebo závazně určovaly práva nebo povinnosti stěžovatele. Sdělení proto není schopno soudního přezkumu; je proto vyloučen z přezkoumání soudem ve správním soudnictví a žalobu proti němu podanou správní soud odmítne [§ 68 písm. e), § 70 písm. a) s. ř. s.]. Krajský soud tedy postupoval správně.

Namítá-li stěžovatel, že soud v předcházejícím řízení měl přezkoumat celý postup správního orgánu a ne se omezit pouze na jeho výsledek, je možno připomenout, že odmítá-li důvodně soud žalobu podle § 46 s. ř. s., jak tomu bylo i v tomto případě, nemůže se již zabývat přezkoumáním postupů, které sdělení předcházely. Výsledek takového případného přezkoumání by na věci nic nezměnil, neboť akt sám soudní kognici nepodléhá a na faktu jeho existence soud nic změnit nemůže.

I přes zamítavý výrok, nad rámec důvodů tohoto rozhodnutí, však soud považuje za potřebné poukázat také na to, že žalobce nebyl zbaven možnosti brojit proti meritornímu rozhodnutí ve věci, totiž kolaudačnímu rozhodnutí Magistrátu Města Brna, odboru dopravy, ze dne 21. 12. 1999, čj. OD-14/27/17338/99-Maj, a to za předpokladu, že skutečně byl účastníkem řízení - bez ohledu na to, zda s ním tak správní orgán jednal. Nebylo-li žalobci jako účastníku řízení předmětné rozhodnutí doručeno, nemohlo ani nabýt právní moci. Mohl tedy na správním orgánu požadovat doručení předmětného rozhodnutí a poté proti němu brojit řádným procesním postupem (odvoláním). Nebyl-li by ani tak úspěšný a jeho odvolání by bylo zamítnuto, nemá poté uzavřenu cestu ke správnímu soudu.

Ze všech shora uvedených důvodů Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná a proto ji zamítl (§ 110 odst. 1 s. ř. s.).

Žalobce nedosáhl v řízení procesního úspěchu, a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti (§ 120, § 60 odst. 1 s. ř. s.). Úspěšný žalovaný náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti nepožadoval.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí nejsou opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 20. října 2004

JUDr. Michal Mazanec
předseda senátu